

Tanú

VISSZHANG - LXIII. évfolyam, 13. szám, 2019. március 29.

Kilencvenhat éves korában elhunyt nagynéném/keresztanyám iratai közt találtam az alábbi; teljes terjedelmében idézem, betűhív közlés: (vö. Molnár Judit: [Deportáljunk humánusan – A Horthy-rendszer és a magyar holokauszt](#), 2019/9.)

BUDAPEST SZÉKESFŐVÁROS POLGÁRMESTERE

(kézzel: 464.872 szám)

1940. – IV.

(lila bélyegzővel:)

Ez a tanusítvány a 3.350 1941. M. E. számú rendelet 2. §-a alapján a földbirtokpolitikai vonatkozású jogszabályoknak a zsidókra fennálló rendelkezései alól NEM MENTESÍT.

Tanusítvány

Az 1939:IV. t.-c. végrehajtása tárgyában kiadott 7.720/1939. M. E. számú rendelet 64. §-a értelmében, a bemutatott okiratok alapján tanusítom, hogy (kézzel: Hoffstaedter Magdolna Aranka Jozefa) budapesti lakos, aki (kézzel: Hoffstaedter Lajos) és (kézzel: Weinberger Lenke) szülőktől (kézzel: Kispesten) az (kézzel: 1922.) évi (kézzel: május) hó (kézzel: 6.) napján született és akinek vallása: (kézzel: r. kath.), az 1939: IV.t.-c. 1. §-a (kézzel betoldva: 2. bek. 2./ pontja) értelmében nem tekintendő zsidónak.

Budapest, 1940. évi (kézzel: december) hó (kézzel: 24.) napján.

A polgármester megbízásából:

(körpecsét:

BUDAPEST

(olvashatatlan aláírás)

SZÉKESFŐVÁROS

POLGÁRMESTERE)

tanácsnok

Talán nem kell magyaráznom, mennyire aljas és abszurd.

De már egy év múlva aljasabb (és gorombábban fogalmazott) nyomtatványok voltak érvényesek a „teljes szuverenitásának birtokában lévő” Horthy-Magyarországon.